

Список використаних джерел:

1. Державний департамент з питань банкрутства: Аналітична інформація щодо реалізації державної політики у сфері банкрутства. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: – <http://www.sdb.gov.ua/control/uk/publish/article>.
2. Дубинская Е.С. Анализ современных моделей и методик прогнозирования кризисного состояния предприятия / Е.С. Дубинская // Вісник Донбаської державної машинобудівної академії. – 2009. – № 2(16). – С. 84-89.
3. Жалко О.В. Банкрутство як наслідок впливу фінансової кризи на господарську діяльність підприємств / О.В. Жалко // Університетські наукові записки. Економіка. – 2010. – № 2. – С. 163-173.
4. Економіко-математичні моделі оцінки фінансового стану суб'єктів господарювання: монографія / О.М. Тридід, О.Г. Тижненко, Л.О. Тижненко. – К.: УБС НБУ, 2009. – 213 с.
5. Рзаєва Т.Г. Зарубіжні методики визначення ймовірності банкрутства підприємства / Т.Г. Рзаєва, І.В. Стасюк // Вісник Хмельницького національного університету. – 2010. – № 3. Т. 1. – С. 177-181.

Кравчук І.О.

студент,

*Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут»*

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Питання ефективності використання ресурсного потенціалу підприємства постає як необхідність постійного пошуку шляхів для ефективного використання ресурсів у зв'язку з їх обмеженістю.

Визначення сутності ресурсного потенціалу підприємства, ефективного його використання на рівні підприємства висвітлені у працях таких науковців, як Л. Албакін, Б. Бачевський, Р. Акбердін, Г. Бабков, С. Сінатор, Г. Мельничук та інші. Коло визначень ресурсного потенціалу підприємства широке – від надзвичайно вузького його розуміння як річного обсягу виробництва продукції до таких загальних категорій, як соціально-економічна система.

Ресурсний потенціал грає важливу роль для ефективної роботи підприємства, оскільки він є засобом для отримання максимального прибутку і підвищення конкурентоспроможності. В етимологічному значенні термін «потенціал» – це засоби, запаси, джерела, які є в наявності та можуть бути мобілізовані, приведені до руху, використані

для досягнення певних цілей, здійснення плану, вирішення якоїсь задачі, можливості окремої особи, суспільства, держави у певній області. Потенціал у загальному розумінні є можливістю реалізації будь-чого, тому його можна накопичувати, вимірювати його величину як ступінь накопичення, реалізувати. У свою чергу, можливістю називають засіб, умову, обставину, яка необхідна для здійснення будь-чого. Важливою ознакою потенціалу є його здатність до відтворення. Потенціал пов'язаний з характером цілей підприємства. Формування потенціалу підприємства являє собою процес реалізації заходів щодо забезпечення ринкових можливостей підприємства шляхом зміни його характеристик та властивостей до необхідного рівня, відповідно до поставлених цілей.

Під ресурсним потенціалом доцільно розуміти систему взаємопов'язаних ресурсів підприємства, які є в його розпорядженні або можуть бути залучені з метою забезпечення його конкурентоздатності, створення умов для його розвитку. Елементами ресурсного потенціалу є матеріальні, нематеріальні, трудові, інноваційні, фінансові ресурси (потенціали) підприємства, а також методи управління та організації ефективного використання ресурсів підприємства.

Ресурсний потенціал підприємства можна охарактеризувати чотирма основними критеріями: реальними можливостями підприємства в тій чи іншій сфері діяльності (також і нереалізовані можливості); обсягом ресурсів як залучених, так і тільки підготовлених до використання у виробництві; здатністю кадрів (менеджерів) використовувати ресурси, вміння розпоряджатися ресурсами підприємства; формою підприємництва та відповідною організаційною структурою підприємництва.

При розробці програми ефективного використання ресурсного потенціалу необхідно застосовувати різні підходи з врахуванням специфіки ресурсів. Ефективність використання трудових ресурсів забезпечується комплексною програмою їхнього розвитку (навчання, використання знань і вмінь, адже невикористовуванні трудові навички з часом втрачаються, механізація і автоматизація праці, застосування прогресивних засобів комунікації; мотивація праці). Основні засоби потребують збалансованих навантажень, якісного технічного догляду, водночас, для прискорення терміну окупності – високого ступеня завантаженості. Матеріальні ресурси мають влаштувати споживачів за співвідношенням «ціна-якість», завдання підприємства – не допустити погіршення цього параметру на етапі виходу готового продукту. Здатність суб'єкта господарювання на відносно недорогій основі залучати фінансові ресурси, раціональна організація фінансових потоків сприяє підвищенню його конкурентоздатності. При формуванні бази нематеріальних ресурсів необхідно спиратися на їхню унікальність,

можливість інтеграції у конкретну соціально-економічну систему. Інфраструктурний потенціал повинен узгоджуватися з масштабами підприємства, економічно виправданим забезпеченням потреб персоналу. Дієвим джерелом отримання конкурентних переваг є інноваційний потенціал, його приріст може бути забезпечений стимулюванням інтрапренерської діяльності персоналу, створення умов для творчості, фінансування наукових досліджень або залучення зовнішніх інновацій. Потенціал управлінського персоналу втілює у тому числі інтелектуальні засади для оптимального поєднання інших елементів ресурсного потенціалу, базується на попередніх знаннях, має властивість відтворення, постійного удосконалення. Методи управління, вироблені для конкретного підприємства можуть забезпечити йому істотні конкурентні переваги.

Врахування ресурсних можливостей, вибір правильного напрямку спеціалізації підприємства дозволяє максимальною мірою використати ресурсний потенціал для реалізації соціально-економічних цілей розвитку. Таким чином, ресурсний потенціал акумулює в собі значну частку потенціалу промислового підприємства, основне його значення полягає у створенні нової вартості в процесі виробництва продукції, що забезпечує економічне зростання.

Отже, формування шляхів підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу підприємства повинно відбуватися із врахуванням означених чинників, які не є уречевленими та кількісно визначеними, проте саме вони відіграють вирішальну роль і обумовлюють ефективність використання ресурсів підприємства.

Список використаних джерел:

1. Бачевський Б. Є. Потенціал і розвиток підприємства: Навч. пос. / Б. Є. Бачевський, І. В. Заблудська, О. О. Решетняк. – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 400 с.
2. Бауліна Т. В. Кадровий потенціал як головний фактор управління змінами на підприємстві / Т. В. Бауліна // Економіка і управління. – 2008. – № 1. – С. 67-71.